

SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2016)0434

Zelena knjiga o maloprodajnih finančnih storitvah

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o zeleni knjigi o maloprodajnih finančnih storitvah (2016/2056(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. maja 1999 z naslovom Izvajanje okvira za finančni trg: akcijski načrt (akcijski načrt za finančne storitve) (COM(1999)0232),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 31. januarja 2007 z naslovom Preiskava sektorja v skladu s členom 17 Uredbe (ES) št. 1/2003 v zvezi z bančnim poslovanjem s prebivalstvom (končno poročilo) (COM(2007)0033),
- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 30. aprila 2007 o maloprodajnih finančnih storitvah na enotnem trgu (COM(2007)0226),
- ob upoštevanju Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS¹,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001²,
- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 11. januarja 2012 z naslovom Na poti k integriranemu evropskemu trgu za kartična, spletna in mobilna plačila (COM(2011)0941),
- ob upoštevanju poročila Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine iz leta 2014 o dobri praksi za primerjalna spletna mesta,
- ob upoštevanju mnenja, ki ga je Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine aprila 2016 naslovil na institucije EU o skupnem okviru za ocenjevanje tveganja in preglednost za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje,
- ob upoštevanju Direktive 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4.

¹ UL L 133, 22.5.2008, str. 66.

² UL L 266, 9.10.2009, str. 11.

februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010¹,

- ob upoštevanju Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU²,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES³,
- ob upoštevanju Direktive 2009/65/ES, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2014/91/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o spremembi Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kar zadeva funkcije depozitarja, plačne politike in sankcije⁴,
- ob upoštevanju Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov⁵,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih⁶,
- ob upoštevanju poročila Komisije z dne 8. avgusta 2014 o delovanju evropskih nadzornih organov in Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS) (COM(2014)0509),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije⁷,
- ob upoštevanju Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES⁸,
- ob upoštevanju Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov⁹,

¹ UL L 60, 28.2.2014, str. 34.

² UL L 173, 12.6.2014, str. 349.

³ UL L 257, 28.8.2014, str. 73.

⁴ UL L 257, 28.8.2014, str. 186.

⁵ UL L 257, 28.8.2014, str. 214.

⁶ UL L 352, 9.12.2014, str. 1.

⁷ UL L 123, 19.5.2015, str. 1.

⁸ UL L 337, 23.12.2015, str. 35.

⁹ UL L 26, 2.2.2016, str. 19.

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. maja 2016 o virtualnih valutah¹,
 - ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 10. decembra 2015 o maloprodajnih finančnih storitvah: boljši produkti, večja izbira ter večje priložnosti za potrošnike in podjetja (COM(2015)0630),
 - ob upoštevanju odgovora Evropskega bančnega organa na Zeleno knjigo Komisije o maloprodajnih finančnih storitvah z dne 21. marca 2016,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in mnenja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A8-0294/2016),
- A. ker je trg EU za maloprodajne finančne storitve še precej nerazvit in močno razdrobljen, na primer kar zadeva nizko število čezmejnih transakcij, in so zato potrebni učinkoviti ukrepi, da bi izkoristili celotni potencial enotnega trga in spodbudili inovacije, ki bodo koristile končnemu uporabniku;
 - B. ker je zaradi dinamike trgov maloprodajnih finančnih storitev, na katero vpliva kombinacija relativno visoke koncentracije in premajhne konkurence, izbira lahko omejena, donosnost majhna, razlike med državami članicami pa so velike; ker se večnacionalna podjetja s podružnicami v več državah članicah lahko tem oviram izognejo lažje kot manjša podjetja;
 - C. ker bo evropski trg finančnih storitev mogoče ustvariti le, če bo potrošniku zagotavljal resnično dodano vrednost, tako da se zagotovi učinkovita konkurenca, dostop in varstvo potrošnikov, zlasti v zvezi s produkti, ki so dejansko potrebni za udeležbo v gospodarskem življenju;
 - D. ker bi nadaljnji razvoj trga maloprodajnih finančnih storitev na ravni EU z ustreznim zakonodajnim okvirom, ki bi določal potrebno varstvo potrošnikov, omogočil pomembno in plodno čezmejno dejavnost, morda pa bi razširil tudi možnosti za večjo konkurenco na nacionalni ravni; ker ima pravi evropski notranji trg maloprodajnih finančnih storitev znaten potencial za zagotavljanje boljših finančnih storitev in produktov, večje izbire, boljšega dostopa do finančnih storitev in produktov za potrošnike ter nižjih cen; ker bo učinek konkurence na cene različen, odvisno od posameznega sektorja in produkta;
 - E. ker se zelena knjiga osredotoča predvsem na finančne storitve za državljane, ki iščejo čezmejne storitve; ker je pomembno, da novi predlogi prinašajo ugodnosti tudi za vse potrošnike v EU, s čimer bi zagotovili, da bi trg maloprodajnih finančnih storitev deloval za vse;
 - F. ker se ne bi smeli odpovedati ambicijam pri odpravljanju ovir in zaježitvi obstoječih protekcionističnih teženj, ki preprečujejo inovacije pri maloprodajnih finančnih storitvah; ker bo postala EU zaradi pravega enotnega trga privlačna kot središče inovativnih finančnih storitev;
 - G. ker imajo hitre spremembe, ki jih prinašajo digitalizacija in inovacije v sektorju

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0228.

finančne tehnologije, če se upravljajo preudarno, potencial za ustvarjanje novih in pogosto boljših finančnih produktov za potrošnike in za prispevanje k finančni vključenosti, tudi z zniževanjem stroškov za transakcije in olajševanjem dostopa do finančnih sredstev, pri tem pa se pojavljajo tudi zelo pomembni izzivi glede varnosti, varstva podatkov in potrošnikov, obdavčevanja, pravične konkurence in finančne stabilnosti, ki bi jih bilo treba pozorno spremljati, da bi čim bolj povečali koristi za državljane;

- H. ker je kljub temu, da se mnoge storitve selijo na splet, pomembno zagotoviti, da nihče ne bo zapostavljen in da se po potrebi zagotovi dostop tudi prek nedigitalnih kanalov, da bi preprečili finančno izključenost;
- I. ker bi morala biti vsa prizadevanja za okrepitev trga maloprodajnih finančnih storitev EU usklajena z agendami enotnega digitalnega trga, unije kapitalskih trgov in strategije za enotni trg, njihov splošni cilj pa bi moral biti okrepitev ustvarjanja delovnih mest, trajnostne rasti, finančne stabilnosti in vloge potrošnikov v evropskem gospodarstvu;
- J. vztraja, da mora evropski trg maloprodajnih finančnih storitev koristiti malim in srednjim podjetjem tako glede ponudbe kot glede povpraševanja; kar zadeva ponudbo, morajo imeti ta podjetja večji dostop do financiranja, kar zadeva povpraševanje, pa lažji dostop do čezmejnih trgov;
- K. ker je dokončanje notranjega trga pomembno za potrošnike, ključnega pomena pa je tudi zagotoviti, da bodo imela evropska podjetja na področju finančne tehnologije možnosti izkoriščanja ugodnosti notranjega trga pri tekmovanju s tradicionalnimi udeleženci s ciljem, da nudijo inovativne in potrošnikom prijazne produkte ter ustvarjajo delovna mesta po vsej EU;
- L. ker so mikro, mala in srednja podjetja ter podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo temelj evropskega gospodarstva in ustvarjajo delovna mesta in rast; ker morajo biti vsa evropska zakonodaja in vse evropske pobude prilagojene posebnostim podjetij;
- M. ker je dokončanje evropskega enotnega trga izrednega pomena za potrošnike in podjetja, saj bodo inovativni novi akterji konkurenca obstoječim ponudbam;
- 1. pozdravlja zeleno knjigo Komisije o maloprodajnih finančnih storitvah (opredeljenih tako, da vključujejo zavarovanje) ter živahno in produktivno razpravo, ki jo je sprožila; pozdravlja javno posvetovanje o zeleni knjigi o finančnih storitvah, ki je različnim akterjem na področju maloprodajnih finančnih storitev omogočilo, da so izrazili mnenje v skladu s posebnostmi njihovega delovanja in/ali njihovih sektorjev; poudarja, da bi imel enoten pristop pri maloprodajnih finančnih storitvah glede na različne akterje in produkte negativen učinek;
- 2. meni, da bo digitalizacija še naprej ustvarjala nove priložnosti za potrošnike, vlagatelje, mala in srednja ter druga podjetja na področju konkurence, čezmejnih dejavnosti in inovacij; vztraja, da oblikovanje pravega evropskega trga maloprodajnih finančnih storitev ne more temeljiti zgolj na digitalizaciji; opozarja, da številnih ovir, kot so različne davčne, socialne, pravne in zdravstvene ureditve ter različni sistemi sklepanja pogodb in varstva potrošnikov pa tudi različni jeziki in kulture, ni mogoče odpraviti samo z digitalizacijo;

3. ugotavlja, da je pobuda iz zelene knjige oblikovana ravno ob pravem času, glede na to, da je treba delovati proaktivno v vseh fazah oblikovanja politike, da bi se učinkovito in ustrezno odzivali na razvoj na tako inovativnem in hitro spreminjajočem se trgu;
4. meni, da je poenostavitev zakonodaje, ki se spodbuja z odsvetovanjem preveč kompleksnih produktov in storitev, bistvena za boljšo primerljivost produktov med različnimi trgi Evropske unije, zlasti v zavarovalniškem sektorju;
5. poudarja, da so že bili sprejeti številni zakoni EU, ki so pomembni za enotni trg na področju maloprodajnih finančnih storitev, kot so nova direktiva o plačilnih storitvah (PSD2), uredba o večstranskih medbančnih provizijah, direktiva o plačilnih računih, direktiva o preprečevanju pranja denarja (AMLD), direktiva o hipotekarnih kreditnih pogodbah ter direktiva o distribuciji zavarovanj; poziva Komisijo, naj pozorno spremlja prenos in izvajanje te zakonodaje, pri čemer je treba preprečiti podvajanje in prekrivanje;
6. poudarja, da je pomembno spodbujati pozitiven razvoj na trgu maloprodajnih finančnih storitev, in sicer z ustvarjanjem konkurenčnega okolja in ohranjanjem enakih konkurenčnih pogojev za vse zainteresirane strani, tudi za uveljavljene izvajalce in nove udeležence, s pravili, ki bodo čimbolj neodvisna od tehnologije in poslovnega modela; poudarja, da je tak pristop nujen, zlasti zato, da bi zagonskim podjetjem ter novim in inovativnim malim in srednjim podjetjem pomagali pri rasti;
7. poziva Komisijo, naj poskrbi, da se bodo za enako storitev uporabljala enaka pravila, in tako prepreči izkrivljanje konkurence, zlasti s prihodom novih dobaviteljev maloprodajnih finančnih storitev na trg; poudarja, da ta pravila ne smejo zavirati inovacij; želi opozoriti, da bi vzpostavitev kontaktnih točk, ki bi deležnikom omogočala, da prijavijo nezakonito uporabo določb EU o čezmejnem opravljanju plačilnih storitev z enotnim dovoljenjem, lahko spodbudila povezovanje trgov;
8. ugotavlja, je bilo v prvem četrtletju leta 2016 v Evropi za financiranje podjetij za finančno tehnologijo porabljenih 348 milijonov dolarjev, medtem ko je bilo v Severni Ameriki porabljenih 1,8 milijarde dolarjev, na Kitajskem pa 2,6 milijarde dolarjev, kar kaže, da je potreben hiter miselni preobrat in ustrezen regulativni odziv na tehnološki razvoj, če želi Evropa postati vodilni trg za inovacije; poudarja, bo z resničnim enotnim trgom za maloprodajne finančne storitve, kjer bodo zagotovljeni enaki konkurenčni pogoji za nove udeležence na trgu, EU postala privlačna kot središče inovativnih finančnih storitev in bo potrošnikom zagotovljena večja in boljša izbira po nižjih cenah; poudarja, da prelomne tehnologije prinašajo s seboj regulativne izzive, hkrati pa ponujajo velike priložnosti za inovacije, ki koristijo končnim uporabnikom, in spodbude za gospodarsko rast in delovna mesta;
9. poudarja, da bo pobuda iz zelene knjige, zlasti pri okrepitevi zaupanja in zadovoljstva potrošnikov, uspešna le, če bo močno osredotočena na oblikovanje trga EU, na katerem bodo imeli dobro zaščiteni potrošniki enake možnosti in dostop do preglednih, enostavnih in donosnih produktov; priznava koristi zagotavljanja enostavnih, varnih in standardiziranih produktov za potrošnike; poziva evropske nadzorne organe, naj redno ocenjujejo učinek vezane prodaje na cene in konkurenčnost maloprodajnih finančnih storitev; poziva Komisijo, naj uvede preprost, prenosljiv in varen okvir za finančne produkte; Komisijo tudi poziva, naj preuči možnost, da za standardizirane opcije najpogosteje uporabljenih finančnih produktov v EU vzpostavi usklajen pravni okvir v

skladu z modelom za osnovni račun in vseevropski pokojninski produkt;

10. poudarja, da morajo pobude, ki temeljijo na zeleni knjigi, upoštevati načelo sorazmernosti;
11. opozarja, da bi morale biti vse pobude, ki temeljijo na zeleni knjigi, v skladu z okrepljenim mednarodnim bojem proti davčnim goljufijam, izogibanju davkom in davčnim utajam ter pranju denarja, ter da bi morale vključevati več prizadevanj za pripravo skupne davčne identifikacijske številke;
12. ugotavlja, da so maloprodajni finančni produkti vse bolj zapleteni; vztraja, da je treba oblikovati pobude in instrumente za izboljšanje konkurenčnosti in potrošnikom omogočiti, da bodo med produkti, ki so jim na voljo, poiskali varne in enostavne; podpira pobude, kot je dokument s ključnimi naložbenimi informacijami za kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje in dokument s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih; vztraja, da je treba te mehanizme obveščanja prilagoditi digitalni stvarnosti; meni, da bi moral biti povzetek prospekta usklajen z dokumentom s ključnimi naložbenimi informacijami za paketne naložbene produkte za male vlagatelje in zavarovalne naložbene produkte, da bi mali vlagatelji lahko ustrezno ocenili tveganja, povezana z vrednostnimi papirji, ki se ponudijo javnosti ali sprejmejo v trgovanje;
13. želi spomniti na najnovejši razvoj zakonodajnega okvira za bančni sektor, zlasti na direktivo o sanaciji in reševanju bank in direktivo o sistemih jamstva za vloge; opozarja, da je novo uvedena ureditev reševanja povzročila, da imajo nekateri instrumenti, ki so na voljo malim vlagateljem, višje tveganje izgube; vztraja, da je treba potrošnike v celoti obvestiti o učinku novih pravil, zlasti če so njihovi depoziti ali naložbe izpostavljeni tveganju reševanja s sredstvi upnikov; poziva Komisijo, naj preuči, ali države članice pravilno uporabljajo direktivo o sistemih jamstva za vloge; poudarja, da je prodaja določenih instrumentov za reševanje s sredstvi upnikov malim vlagateljem zelo problematična z vidika varstva potrošnikov in zagotavljanja praktične izvedljivosti takega reševanja ter poziva Komisijo, naj razišče možnosti za omejevanje teh praks;
14. meni, da bo evropski trg maloprodajnih finančnih storitev lahko obstajal le, če bodo potrošniki deležni enakega pravnega varstva v vsej Uniji; meni, da je treba posodobiti mrežo za reševanje finančnih sporov FIN-NET in spodbujati njeno uporabo;
15. ugotavlja, da pomanjkanje zavarovalne jamstvene sheme v nekaterih državah članicah lahko ogrozi zaupanje potrošnikov, in poziva Komisijo, naj razmisli o sprejetju zakonodaje o obveznem kritju z zavarovalno jamstveno shemo;
16. poudarja, da bi bilo treba vedno upoštevati vidik finančne vključenosti, in da bi bilo treba sprejeti ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da bi imeli vsi potrošniki vsaj enak dostop do najpomembnejših finančnih storitev, tudi prek nedigitalnih kanalov, da bi preprečili finančno izključenost;
17. meni, da je treba strukturne spremembe v finančnem sektorju – od pojava finančno-tehnoloških podjetij do združitve in prevzemov –, ki bi lahko privedle do zmanjšanja števila zaposlenih in podružnic, izvesti tako, da se ne bi zmanjšala kakovost storitev za najranljivejše osebe, zlasti starejše in osebe, ki živijo na podeželju ali redko poseljenih

območjih;

18. poudarja pomen finančnega izobraževanja kot orodja za varstvo in krepitev moči potrošnikov; poziva, naj se razširi in olajša dostop do neodvisnega finančnega izobraževanja, ter poudarja, da je treba potrošnike ozaveščati o naložbenih možnostih;
19. ugotavlja, da digitalizacija lahko prinese koristi malim vlagateljem, na primer lažjo primerljivost izdelkov, boljši in lažji dostop do čezmejnih naložb in pošteno konkurenco med ponudniki, ki iz tega sledi, ter hitrejša in preprostejša postopke registracije in plačil ter s tem nižje transakcijske stroške, vendar lahko predstavlja tudi izzive, ki jih ni mogoče zanemariti, kot so zagotavljanje izpolnjevanja zahtev glede poznavanja strank, preprečevanja pranja denarja in varstva podatkov, in pa tveganja, kot so ranljivost centraliziranih sistemov na kibernetične napade; poziva k opredelitvi in spremljanju nastajajočih in sedanjih gibanj na finančnih trgih in s tem povezanih koristi in tveganj, pri čemer naj se kot merilo uporablja njihov verjetni vpliv na male vlagatelje;
20. ugotavlja, da finančne in nefinančne podatke, zbrane iz različnih virov, vse pogosteje uporabljajo ponudniki finančnih storitev za različne namene, zlasti v kreditnem in zavarovalniškem sektorju; poudarja, da mora biti uporaba osebnih in masovnih podatkov s strani ponudnikov finančnih storitev skladna z zakonodajo EU o varstvu podatkov in strogo omejena na to, kar je potrebno za opravljanje storitve in prinašanje koristi potrošnikom; v zvezi s tem bi bilo treba pozorno spremljati opuščanje vzajemnosti tveganj v zavarovalništvu, ki so ga sprožili masovni podatki;
21. poudarja, da je dostop do gotovine prek bankomatov bistvena storitev, ki mora biti na voljo brez diskriminatornih ali nepoštenih praks in katere stroški zato ne smejo biti previsoki;
22. poudarja, da je potrebno večje zaupanje potrošnikov v finančne storitve, ki je še vedno majhno, zlasti glede finančnih produktov z velikim tveganjem zaradi menjave valute, in poziva Komisijo, naj poskrbi, da se bodo v celoti izvajali obstoječi ukrepi za večjo finančno pismenosti in ozaveščenost, ter po potrebi uvede nove ukrepe, da bi potrošnikom omogočila ozaveščeno odločanje, povečala preglednost nad temi proizvodi ter odpravila potrošniške ovire za zamenjavo ponudnika in vse s tem ali z odstopom od produkta povezane neupravičene stroške; poudarja, da bi bilo treba obrazce za evropski standardni informacijski list ter standardne informacije o evropskem potrošniškem kreditu sistematično izročati potrošnikom, še preden sklenejo dogovor, in sicer v okviru ponudbe s predračunom in plačilnimi pogoji za kredit, posojilo ali hipoteko;
23. ugotavlja, da imajo zaposleni pri finančnih institucijah, ki delajo s strankami, in ponudniki finančnih storitev bistveno vlogo pri približevanju maloprodajnih storitev vsem predstavnikom družbe in potrošnikom v EU; poudarja, da bi morali biti ti zaposleni načeloma ustrezno usposobljeni in imeti dovolj časa za podrobno obravnavo strank, ter zanje ne bi smeli veljati prodajni cilji ali spodbude, ki bi lahko vplivali na njihovo svetovanje ali ga izkrivljali, ter da bi morali v skladu z veljavnimi določbami o varstvu potrošnikov iz direktive o trgih finančnih instrumentov II (MiFID II) vedno ravnati v interesu stranke;
24. poudarja, da je dostop do cenovno ugodnega in neodvisnega svetovanja ključnega pomena za preudarne odločitve glede naložb; poudarja, da so za boljše svetovanje potrebni zlasti širša ponudba standardiziranih naložbenih produktov za male vlagatelje

in učinkoviti informativni dokumenti za zapletene in preproste produkte;

25. ugotavlja, da kljub obstoječemu povpraševanju trenutno ni ponudbe cenovno dostopnega, ciljno usmerjenega finančnega svetovanja, ki bi bilo po obsegu ožje kot dejansko investicijsko svetovanje iz direktive o trgih finančnih instrumentov II (MiFID II); je seznanjen z razmisleki in pobudami iz nekaterih držav članic o oblikovanju takih posredniških storitev; poziva Komisijo, države članice in udeležence na trgu, naj opredelijo, preučijo in upoštevajo dobre prakse ter pobude v zvezi s tem;
26. opozarja na pomanjkljivosti v nacionalnem izvajanju direktive o trgih finančnih instrumentov II (MiFID II), ki so v številnih primerih privedle do delovno intenzivnih obveznosti poročanja za posrednike, ki dejansko niso izboljšale varstva potrošnikov in presegajo zahteve iz te direktive; poziva, naj se upoštevajo nauki iz pridobljenih izkušenj;
27. poudarja, da ima bančno poslovanje s prebivalstvom odločilno vlogo pri ustreznem prenosu pogojev denarne politike na trg, zlasti za potrošnike; poudarja pomen ustreznega okolja denarne politike za spodbujanje dolgoročnih prihrankov potrošnikov;
28. poudarja, da za uresničitev učinkovitega in dinamičnega enotnega trga maloprodajnih finančnih storitev ne bi smelo biti nepotrebnih ali neupravičenih razlik med državami članicami evrskega območja in državami članicami zunaj njega;
29. meni, da bi s sprejetjem enotne valute v vseh državah članicah enotni trg maloprodajnih finančnih storitev postal bolj učinkovit in usklajen;
30. meni, da bo verjetno treba na ravni EU okrepiti zmožnost zbiranja in analize podatkov na tem področju; ugotavlja, da bo treba nekatere najbolj obetavne ideje iz zelene knjig podkrepiti z obsežnimi in ustreznimi empiričnimi informacijami, šele potem bo mogoče preiti na izvajanje zakonodajnih postopkov; poudarja, da bi bilo treba ustrezno razkriti metodologijo in predpostavke te empirične analize, pri tem pa v celoti izkoristi delo na področju spremljanja, ki ga opravlja ESA, kot ga določa uredba o EBA, da bi opredelili koristi in tveganja različnih inovacij ter vse zakonodajne ukrepe za zagotovitev pravega ravnovesja med njimi;
31. poziva Komisijo, naj obravnava vprašanje zavajajoče prodaje finančnih produktov in storitev; zlasti poziva Komisijo, naj pozorno spremlja izvajanje novih pravil iz direktive o trgih finančnih instrumentov II (MiFID II), ki prepovedujejo provizije za neodvisne finančne svetovalce in omejujejo njihovo uporabo za svetovalce, ki niso neodvisni, in na podlagi tega spremljanja presodi, ali bi bilo treba te omejitve poostriiti;

Kratkoročne prednostne naloge

32. poudarja, da je treba okrepiti izvajanje zakonodaje EU in nacionalne zakonodaje na finančnem in potrošniškem področju in da enotni trg za maloprodajne finančne storitve potrebuje visoko raven zakonodaje o varstvu potrošnikov ter njeno dosledno in strogo izvajanje v državah članicah; hkrati želi spomniti, da je bila v zadnjih letih zakonodaja o maloprodajnih finančnih storitvah okrepljena, in sicer z namenom povečati bonitetno stabilnost, okrepiti varstvo potrošnikov in povrniti zaupanje v sektorju; želi poudariti, da bi morali evropski nadzorni organi okrepiti svoje dejavnosti v zvezi z vprašanji, ki se nanašajo na potrošnike in male vlagatelje, in da bi morale biti pristojne agencije v več

državah članicah bolj dejavne in kompetentne na tem področju; poziva nadzorne organe držav članic, naj izmenjujejo primere dobre prakse, da bi pri izvajanju zakonodaje o maloprodajnih finančnih storitvah zagotovili pošteno konkurenco ter hkrati izvrševali zakonodajo o varstvu potrošnikov;

33. poziva Komisijo, naj v okviru postopka v zvezi z načrtovano belo knjigo o financiranju in upravljanju evropskih nadzornih organov zlasti zagotovi, da imajo organi na voljo modele financiranja in pooblastila, ki jih potrebujejo za aktivnejšo in k potrošniku usmerjeno vlogo na trgu maloprodajnih finančnih storitev, pri čemer zagotavljajo tudi finančno stabilnost;
34. pozdravlja prizadevanja Komisije pri spodbujanju financiranja trajnostnih in zelenih naložb, ter poziva Komisijo, naj na podlagi preteklih posvetovanj in v tesnem sodelovanju z Evropskim parlamentom prevzame bolj proaktivno vlogo pri uporabi unije kapitalskih trgov za podporo rastočega trga trajnostnih in etičnih naložb v okviru izvajanja pariškega sporazuma, in sicer s spodbujanjem trajnostnih naložb, z zagotavljanjem učinkovitih in standardiziranih okoljskih, socialnih in upravljavskih informacij, ob uporabi meril za družbe, ki kotirajo na borzi, in finančne posrednike, ter z ustreznim razmislekom o tovrstnih merilih v sistemih upravljanja naložb in standardih razkritja, kot nadgradnja podobnih določb, ki jih je Parlament uspešno spodbujal v nedavnem pregledu direktive o institucijah za poklicno pokojninsko zavarovanje; nadalje poziva Komisijo, naj spodbuja storitve ocenjevanja upoštevanja okoljskih in socialnih meril in dosledni okvir za trg zelenih obveznic, in sicer na podlagi študije Komisije in dela študijske skupine G20 v zvezi z zelenim financiranjem;
35. poziva Komisijo, naj okrepi prizadevanja za odpravo diskriminacije na podlagi prebivališča na evropskem trgu maloprodajnih finančnih storitev in naj po potrebi dopolni načrtovane splošne predloge za odpravo neupravičenega geografskega blokiranja z dodatnimi zakonodajnimi pobudami, ki se bodo nanašale posebej na finančni sektor, ob tem pa upošteva, da je cena nekaterih produktov in storitev odvisna od cele vrste dejavnikov (regulativnih ali geografskih), ki se lahko v državah članicah razlikujejo;
36. poziva Komisijo, naj vzpostavi dobro organiziran primerjalni portal EU, ki bo enostaven za uporabo in bo zajemal večino ali vse dele trga maloprodajnih finančnih storitev, pri tem pa naj se med drugim opira na strukturo direktive o plačilnih računih in analizo, ki jo je izvedel Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine; poudarja, da morajo biti primerjalna orodja natančna in ustrezati potrošnikom ter ne smejo biti osredotočena zgolj na ceno produktov, temveč tudi na njihovo kakovost, ker je mogoče primerjati samo podobne produkte;
37. poziva Komisijo, naj opredeli pravila, prakse in pomanjkanje praks, ki se uporabljajo za domačo in čezmejno zamenjavo plačilnih računov v ustreznih delih evropskega trga maloprodajnih finančnih storitev, pri čemer naj se med drugim sklicuje na direktivo o plačilnih računih, in naj predstavi skladno in celovito strategijo, ki bo potrošnikom omogočila lažjo čezmejno zamenjavo plačilnih računov po vsej EU;
38. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo strukture za alternativno reševanje sporov, povezane s trgom maloprodajnih finančnih storitev, in sicer tako, da zagotovijo, da so organi teh struktur zares neodvisni in da pokrivajo vse akterje na trgu, ter naj sprejmejo ukrepe za povečanje učinkovitosti programa FIN-NET in povečanje njegove

prepoznavnosti med potrošniki; poleg tega poziva Komisijo, naj na podlagi načrtovane ocene izvajanja priporočila o kolektivnih pravnih sredstvih preuči možnost uvedbe evropskega sistema kolektivnih pravnih sredstev;

39. prosi Komisijo, naj dodatno razišče nejasne in včasih zavajajoče prakse, s katerimi se potrošniki soočajo pri kartičnih plačilih in dvigih na bankomatu s pretvorbo valute, in naj poišče skladno rešitev, ki bo potrošnikom tudi v praksi omogočila, da bodo popolnoma razumeli stanje in imeli nadzor nad njim, vključno s plačili, povezanimi z digitalnim trgom;
40. želi opomniti Komisijo, da se plačilne kartice še naprej ukinjajo imetnikom, ki se preselijo v drugo državo članico, in poziva k sprejetju ukrepov v zvezi s tem, med katerimi naj bo tudi obveščanje nacionalnih organov;
41. poziva Komisijo, naj spodbuja vzajemno priznavanje in interoperabilnost tehnik digitalne identifikacije, ne da bi zmanjšali varnost obstoječih sistemov ali njihove zmožnosti za izpolnjevanje zahtev okvira EU za preprečevanje pranja denarja; zato poziva Komisijo in države članice, naj med drugim ob skrbnem izvajanju uredbe o elektronski identifikaciji in skrbniških storitvah ter nove zakonodaje o preprečevanju pranja denarja ustvarijo splošno okolje, ki bo združevalo stroge varnostne zahteve ter poštene in enostavne postopke za identifikacijo potrošnikov, kar bi moralo biti popolnoma izvedljivo in v skladu z načeli varovanja osebnih podatkov; poziva jih tudi, naj odkrijejo in odpravijo regulativne ovire za naročanje finančnih storitev z uporabo elektronskega podpisa ter olajšajo čezmejni vstop na digitalni trg po vsej EU;
42. poudarja, da bi tehnologija distribuirane knjige transakcij lahko imela preoblikovalni učinek in da je zato treba vzpostaviti regulativne zmogljivosti, da bi zgodaj prepoznali potencialna sistemska tveganja in izzive za varstvo potrošnikov; zato poziva Komisijo, naj ustanovi horizontalno delovno skupino, ki bo tesno spremljala tveganja in bo pripomogla k pravočasnemu spoprijemanju z njimi;
43. poziva Komisijo, naj v tesnem sodelovanju z državami članicami pripravi načrt za uvedbo usklajene mreže nacionalnih enotnih kontaktnih točk za pomoč maloprodajnim finančnim podjetjem, ki želijo bolje izkoristiti čezmejne poslovne priložnosti;
44. vztraja, da je treba ponudnike maloprodajnih finančnih storitev spodbujati k financiranju projektov, povezanih z inovacijami in okoljem; poudarja, da bi lahko preučili možnost pristopa, podobnega faktorju za podporo malim in srednjim podjetjem;
45. poziva Komisijo, naj sprejme ukrepe na podlagi predloga EIOPA o skupnem okviru za ocenjevanje tveganj in preglednost za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, da bi spodbudili trden sistem stebra 2 po vsej Uniji in primerljivost sistemov ter pripomogli, da bi regulativni organi, nadzorni organi in potrošniki sami bolje razumeli koristi in tveganja za potrošnike;
46. poziva Komisijo, naj preuči nove pristope, ki bi podjetjem prinesli večjo regulativno prožnost pri preskušanju svojih dejavnosti in omogočili inovacije, zagotovili pa bi tudi visoko raven varstva potrošnikov in varnosti;
47. poziva Komisijo, naj pripravi predlog o vzpostavitvi varčevalnega računa EU, da bi sprostili dolgoročno financiranje in podprli ekološki prehod v Evropi;

48. poziva Komisijo, naj pojasni uporabo določb o splošni koristi, ki jih države članice trenutno lahko posredno uporabijo, da preprečijo vstop novih produktov na njihov trg, in naj evropske nadzorne organe pooblastijo, da postanejo dejavni mediatorji med državami članicami, kadar pride do nasprotujočih si razlag njihove uporabe;

Dolgoročni vidiki

49. prosi Komisijo, naj dodatno preuči izvedljivost, koristi in stroške odprave obstoječih ovir za čezmejno zagotavljanje finančnih storitev, s čimer bi zagotovili domačo in čezmejno prenosljivost v različnih delih trga maloprodajnih finančnih storitev, na primer, kar zadeva produkte osebnega pokojninskega zavarovanja in zavarovalne produkte;
50. poudarja, da v državah članicah prenašajo direktivo o hipotekarnih kreditnih pogodbah v svojo zakonodajo ali pa so jo že začeli izvajati; spodbuja Komisijo, naj njen prenos in izvajanje pozorno spremlja ter preuči učinek te zakonodaje na trg maloprodajnih finančnih storitev; opozarja, da so ovire za oblikovanje močnejšega enotnega trga za hipoteke in potrošniške kredite še vedno zelo velike; zato spodbuja Komisijo, naj hkrati z zagotavljanjem finančne stabilnosti poskrbi, da bo dosežen napredek, pri tem pa naj vzpostavi ravnotežje med vprašanji zasebnosti in varstva podatkov ter izboljšanim čezmejnim dostopom do boljše usklajenih zbirk podatkov o kreditih, poleg tega pa naj zagotovi, da se ne bodo ponovili primeri, ko so potrošniki, ki zaprosijo za kredit, brez razloga izpostavljeni tveganjem, povezanim s pretvorbo valute;
51. poziva Komisijo, naj skupaj z državami članicami preuči izvajanje in učinek evropske zakonodaje na maloprodajne finančne storitve; poziva Komisijo in države članice, naj temeljito preučijo pravne prepreke in še vedno prisotne druge ovire za čezmejne dejavnosti in za uresničitev evropskega trga maloprodajnih finančnih storitev; poudarja, da morajo pri tem upoštevati posebnosti malih in srednjih podjetij;
52. poziva Komisijo, naj preuči, katere podatke potrebujejo posojilodajalci, da bi lahko ocenili kreditno sposobnost svojih strank, in na podlagi tega predstavi predloge za ureditev tega postopka ocenjevanja; poziva Komisijo, naj nadaljuje preiskovanje sedanjih praks posojilodajalcev glede zbiranja, obdelave in trženja podatkov o potrošnikih, da bi zagotovili, da so ustrezne in so neškodljive za potrošnike; poziva Komisijo, naj razmisli o ukrepanju na tem področju, če bi bilo potrebno;
53. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo digitalne komunikacije in prodaja, povezane z maloprodajnimi finančnimi storitvami na voljo v obliki, ki je dostopna invalidom, tudi na spletnih straneh in v formatu datotek, ki se ga prenese in natisne; podpira polno vključevanje vseh maloprodajnih finančnih storitev v področje delovanja direktive o dostopnosti proizvodov in storitev (Evropski akt o dostopnosti);
54. pozdravlja prizadevanja za večjo preglednost cen storitev na področju najema vozil, vključno s prodajo dopolnilnih zavarovanj in drugimi pristojbinami; poudarja, da morajo biti vse obvezne in neobvezne pristojbine in dajatve, povezane z najemom vozil, vidne za potrošnika na spletni strani podjetja za najem vozil ali primerjalni spletni strani v jasni in poudarjeni obliki; želi spomniti Komisijo, da je treba uveljaviti direktivo o nepoštenih poslovnih praksah podjetij, ter pozdravlja nedavno sprejetje novih izvedbenih smernic, ki upoštevajo tehnološke spremembe;

55. želi spomniti na delo, vloženo v uredbo o bonitetnih agencijah; poziva Komisijo, naj pregleda učinek te zakonodaje na produkte, ki se prodajajo potrošnikom na maloprodajnem trgu;

o

o o

56. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.